

La separació de síl·labes

La síl·laba i les vocals

1. Els diftongs

Per identificar les síl·labes i separar-les correctament, quan calgui, en l'escriptura, és necessari reconèixer els diftongs. Dues vocals seguides fan un diftong en els casos següents:

a) en les combinacions **ai, ei, oi, ui, au, iu, ou, ii, uu**.

ai: em-pai-tar

ei: re-mei, fei-na

oi: boi-ra, al-moi-na

ui: cui-na, a-vui

au: cau-re, trau-ré

eu: beu-re, teu

iu: lliu-re, es-criu-rem

ou: nou, di-jous

ii: no-vii

uu: duus

b) la **u** i una altra vocal quan aquesta té una **g** o una **q** al davant:

qua-tre

qües-ti-ó

a-de-**qüi**

quo-ci-ent

gua-nyar

ai-**güe**-ra

am-bi-**güi**-tat

ai-**guo**-tes

c) una **i** o una **u** quan les trobem enmig de dues vocals (tan diftong amb la vocal següent, i diem que tenen valor de consonant).

ba-**ie**-ta

jo-**ies**

no-**ia**

tre-**ia**

cre-**ient**

ve-**uen**

mo-**uen**

pe-**uet**

d) una **i** o un **u** que inicien paraula van seguides d'una vocal.

io-gurt

iam-be

io-de

hia-tus

hie-na

ua-ca-ri

2. El hiatus

Qualsevol altra combinació vocàlica que no figuri en els casos de diftong és un hiatus, és a dir, les vocals que la formen pertanyen a síl·labes diferents.

a-vi-at	vi-o-lí
di-a	ri-ent
Ma-ri-a	su-ar
fun-ci-ó	ví-du-es

3. Les vocals i la separació de síl·labes en l'escriptura

Pel que fa a les vocals, en la separació de síl·labes a l'escriptura cal tenir en compte les regles següents:

a) No es poden separar les vocal d'un diftong.

b) Al final de ratlla no es pot deixar mai cap vocal sola quan aquesta forma part d'un mot. Incorrecte: a-pujaran.

→ Només es pot deixar sola una vocal a final de ratlla quan la vocal va apostrofada amb un article, una preposició o un pronom. Correcte: **l'a**-mistat, **d'o**-oportunitats.

→ Així mateix, no es pot escriure una consonant apostrofada sola a principi o a final de ratlla.

Incorrecte: La febre d'**-or**, canta-**'l**, una gran reunió **d'**-especialistes

La síl·laba i les consonants

1. Dígrafs que se separen

Es poden separar a final de ratlla els dígrafs següents:

rr: por-ra	tg: met-ge
ss: pas-sa	tx: flet-xa
sc: es-ce-na	tz: dot-ze
ix: cai-xa	l·l: til·la (en aquest cas es canvi el punt
tj: plat-ja	volat per un guionet)

→ Però **ix** i **tx** **NO** es poden separar si representen l'últim so del mot:

baix, di-buix, gar-buix, des-patx, es-ca-betx

2. Dígrafs que no se separen

No es poden separar a final de ratlla els dígrafs següents:

gu: se-gui-ment
qu: em-pa-que-tar
ll: pa-lla
ny: pi-nya

→ La combinació **ig** és un dígraf a final de mot i **NO** es pot separar:

maig, puig, pas-seig, sa-fa-reig

però, a principi o enmig de mot no és un dígraf I aleshores se separa:

fi-ga, lli-ga-ment, pi-ga, vi-gor

Els mots compostos

A final de ratlla se separen els diferents elements d'un mot compost:

al-ho-ra

ben-en-tès

bes-a-vi

co-hi-bir

des-a-fi-nar

in-hu-mà

mal-hu-mo-rat

nos-al-tres

post-o-bli-ga-to-ri

sub-es-pè-ci-e

trans-at-làn-tic

vos-al-tres